

Tre aspekter som hindrar kärleken

Välkomna, mina käraste, käraste vänner. Gud välsigne er. Välsignad är denna stund.

När jag ger er välsignelser, vad betyder dessa ord för er? Hör ni dem kanske bara som ord utan någon innebörd, utan någon verklighet? Välsignelser har en mycket bestämd verklighet, mina vänner. Om ni vore helt fria, verkligen fria från alla era blockeringar, alla lager som hindrar er från att känna, leva och uppleva livet fullt ut, skulle dessa välsignelser vara en verklighet för er. Ni skulle känna den faktiska strömmen, strömmen av kärlek som flödar till var och en av er från en värld av ljus och frihet, från en värld av harmoni och sanning, en värld av kärlek. Men denna ström av kärlek kan ofta inte nå och tränga in i er. Ni kanske inte förnimmer och upplever den på grund av att sinnena som är avsedda för sådana förnimmelser är dämpade av era rädslor, er skam och era trängande önskningar och av era försvar, som alla bottnar i misstag, förvirringar och missuppfattningar.

Hur ofta har jag inte diskuterat detta i våra stunder tillsammans! Men alltför ofta hör ni bara, men förstår inte på djupet och upplever inte mina ord. De kan bara bli verkliga om och när ni upptäcker deras särskilda sanning inom er själva. Och, mina vänner, detta kan inte göras genom intellektuella härledningar och resultat, utan endast när du tillåter dig att känna, att leva igenom dina känslor och därmed fastställa de specifika missuppfattningarna som du har burit på hela ditt liv. Att vara medveten om din osanning leder dig mycket närmare strömmen av kärlek som kommer till dig utifrån, samt närmare strömmen av kärlek inom dig.

Inom varje individ finns det en källa av visdom och kärlek. Den är en skatt djupt inne i dig som endast kan ge sig till känna när du blir medveten om alla dessa aspekter av dig själv som blockerar tillgången till skatten. Ni är vana vid att söka efter sanningen, efter vägledning och lösningar på era problem utanför er själva – kanske genom kloka lärare, genom en hjälpande hand. Men de mest tillförlitliga och realistiska svaren kommer inifrån dig själv. För att kunna hämta ur källan, är en hjälp utifrån nödvändig, men den är bara värdefull om den lyckas med att föra dig till den inre källan.

Bortsett från denna väg där ni konfronterar er själva, finns det något ytterligare sätt att hjälpa er att hämta ur källan? Ja, det finns det. Ni behöver söka stillhet, i det yttre och i det inre. Varje dag, gå

in i en meditation för att bli mycket stilla, så att det inre oväsendet som skymmer källan av visdom och kärlek ger sig till känna för dig på ett precist sätt. Efter att ha översatt detta oväsen till koncisa tankar, kommer en sådan meditation till slut att ur denna kloka vägledningens källa ta fram varma känslor av kärlek och tillgivenhet och förståelse, utan att dina egna trängande behov fördunklar den realistiska uppfattningen av andra.

Om du vill bortse från och komma runt det inre oväsendet av rädslor, skam, försvar och trängande behov och nå fram direkt till lugnets källa, kommer du inte riktigt att nå den inre skatten. Du kanske tror det, men det gör den inte verklig. Barriärens och oväsendets tillfälliga förekomst behöver erkännas i en avslappnad öppenhet och sedan översättas vad gäller deras innebörd. Detta är sättet, mina vänner. Sådana dagliga stunder där man blir stilla, för att fastställa innebörden av det som blockerar lugnet, kommer att hjälpa er mycket och denna övning får bestämt inte försummas.

Vi har tidigare diskuterat hur skadliga barriärer är. Tonvikten låg då på er själva och inte på er själva i relation till andra. Som ni mycket väl vet, är dock olyckliga och förvirrade tillstånd alltid kopplade till svårigheten att hantera sina medmänniskor. Vi kommer därför nu att använda kunskapen som ni har erhållit om er själva genom ert arbete på denna väg och tillämpa den på er relation till andra.

När ni lugnt observerar era reaktioner på andra, kommer ni att bli starkt medvetna om en inre spänning, en krampaktig slutenhet. Detta hindrar er från att möta andra på ett fritt och öppet sätt, utan restriktioner. Du kan då inte sträcka dig ut utan att gripa tag och utan trängande krav. Du kan inte ge utan rädsla. När du är villig att möta andra med kärlek, då och bara då kan ditt liv verkligen uppfyllas, oavsett hur värdiga dina olika aktiviteter annars kan vara. Rädslan säger alltid: ”Men hur är det med alla människor som utnyttjar sådana varma, kärleksfulla känslor? Om jag inte är på min vakt och om jag tillåter mig att känna, kommer jag att lida.” Det är sant att din inre källa, med sin kloka vägledning, sin tillförlitliga intuition, inte kan fungera när den är tjockt övertäckt av lager av osanning. Genom att täcka över den ännu mer när du hindrar känslor, öppnar du inte sanningens källa inom dig. Lösningen måste alltså sökas genom att låta de lager som täcker denna källa trängas igenom av din medvetna förståelse.

När en sådan djupgående kommunikation med andra, som baseras på en förståelse av dina egna blockeringar till sanningens källa, inte äger rum, är du isolerad. Du kan omöjligen vara lycklig. Vi har diskuterat många aspekter som förhindrar en djup kommunikation med andra. Låt oss nu diskutera ytterligare tre aspekter som kräver en djupare förståelse, då de utgör ett inre ”nej” till att älska. Som ni kommer att se, beror detta inre ”nej” inte enbart på en rädsla för lidande, smärta och besvikelse.

De tre aspekterna som här ska beaktas kan återfinnas hos nästan alla människor i viss grad. Den ena av dessa tre aspekter kan dock vara övervägande, medan de andra två kan ha mindre betydelse. Oavsett hur lite du känner att dessa gäller för dig, leta inom dig och observera noggrant dina känslomässiga reaktioner. När du översätter dem vad gäller deras innebörd, kommer du ofrånkomligen att upptäcka att den ena eller den andra eller alla tre av dessa aspekter finns inom dig i olika grader.

Den första aspekten är en rädsla för att du kanske blir tvungen att göra något som du inte vill göra om du tillåter dig att känna på det sätt som du naturligt tenderar till. Du är rädd för att du måste göra en uppoffring när du inte har någon önskan om det, eller ge efter när det är ofördelaktigt eller olämpligt att göra det. Du tror att det enda sättet att skydda dig mot andras överdrivna och kanske till och med barnsliga krav, är att lägga band på dina naturliga känslor och därigenom skära av strömmen av kärlek inifrån.

Omvänt tror du att om du skulle tillåta dig dessa naturliga känslor, skulle du bli tvungen att ge efter. Du ser inte något annat alternativ. Genom att endast se dessa två alternativ, undergräver du därmed det emotionella växandets organiska process och manipulerar dina känslor på ett mycket negativt och destruktivt sätt med allvarliga återverkningar i ditt psykiska liv och i din relation till andra. Jag nämner här bara två sådana återverkningar: Den ena är en djupt rotad skuld för detta avsiktliga förbud mot att älska och en annan är en påföljande brist på självförtroende och självaktning. För att gottgöra för att man inte älskar, gör man ofta mycket mer för andra än vad man vanligtvis skulle göra, och som en följd blir man då verkligen utnyttjad. Eftersom allting du gör, görs utan kärlek, som ett substitut för den tillbakahållna kärleken, avlägsnar inte dina handlingar din skuld.

Detta bevisar ännu en gång hur man inte kan undgå att hamna i just den situation som man strävar efter att undvika med falska och orealistiska medel, grundade i felaktiga slutsatser. Alla känslor som härrör från missuppfattningen om att dina verkliga känslor kommer att ge dig problem – skuld, harm över att göra det som du nu tvångsmässigt gör som ett substitut för att älska, brist på självaktning – skapar förvirring och gör dig oförmögen att hantera nära relationer. Du är antingen ständigt involverad på ett negativt sätt eller så drar du dig tillbaka och lever i en bitter isolering, vilket i sin tur ger näring åt frustrationen. Dessa utgör då barriärerna för din källa av visdom, kärlek och intuition – källan till din sanna inre vägledning.

Hur ser då situationen ut när man ser på den sanningsenligt? Det är absolut mycket möjligt att älska utan att behöva uppfylla varje krav, utan att behöva ge efter. Är det inte bättre att vara självisk – om detta är vad du önskar vara – i dina handlingar, medan du fortfarande älskar och

känner? Är detta inte mycket bättre och i själva verket mycket mindre själviskt än att göra allt möjligt, men utan att älska? Det är mycket lättare att hävda dina rättigheter och önskningsar, oavsett om de är riktiga eller felaktiga, själviska eller osjälviska, om du älskar. När du inte älskar blir det mycket svårt att hävda dig, eftersom din gnagande skuld antingen förlamar dig, eller, om du lyckas ge röst åt dina invändningar, kommer de att uttryckas på ett mycket sårande sätt. Din vägran att följa ett krav kan inte riktigt skada någon, förutsatt att du älskar. Att inte vara enig eller att vägra att vara följsam kommer därför inte längre att vara hotande. Du kan göra det på ett avslappnat, enkelt och oproblematiskt sätt. Din förmåga att älska kommer att få dig att känna dig mer älskansvärd och du kan på så sätt säga "nej" utåt, eftersom detta inre "nej" till att älska och känna har avlägsnats.

Allt detta innebär inte att man på ett konstlat sätt ska försöka forcera en kärlek där den inte finns på ett naturligt sätt. Detta skulle inte vara till någon nytta, som ni vet. Sträva efter att upptäcka den fina och subtila strömmen, i början ofta helt övertäckt, där du drar dig tillbaka från dina organiska, naturliga känslor och avsiktligt hämmar dem, så att säga. När du väl har stött på den här strömmen och blir mer medveten om den, kan du släppa taget om den. Genom att känna till och förstå att de två alternativen av att antingen forcera en kärlek eller dra dig tillbaka från dina naturliga känslor inte utgör de enda alternativen, kommer förbudet att upphöra. Du vinner en ny frihet med de mest glädjande, stärkande och befriande följderna.

Om det inte finns några varma, kärleksfulla känslor till att börja med, bara se vilka känslor som finns där. Du kommer att finna alla negativa känslor som vi har diskuterat. Dessa behöver erkännas och förstås, inte tryckas undan eller förträngas. När du förstår dem tillräckligt, kommer de varma, naturliga ömhetskänslorna till slut att komma fram, för dessa kärleksfulla känslor finns redan inom dig. De behöver inte ges till dig. De är bara begravda under de negativa känslorna som inte tillåter de positiva känslorna att fullbordas för att du bär på det enkla missförståndet att dina naturliga känslor inte borde upplevas. Eftersom detta missförstånd inte har tagits fram i ljuset, är det inte mottagligt för att rättas till. Det är därför som missförståndet först behöver bli känt. Du behöver tydligt se varför det är ett missförstånd. Sedan kan du fortsätta. Om du verkligen upplever flödet av känslor allteftersom det kommer upp, kommer du förmodligen att gå igenom följande sekvens: Missförståndet får dig att avsiktligt skära av känslor som uppstår naturligt. Detta resulterar i sin tur i skuld, rädsla, osäkerhet, ilska, harm, hjälplöst raseri och ett förvirrat pendlande mellan att ge efter för mycket och vara alltför obeveklig. Du behöver uppleva alla dessa känslor och förvirringar fullt ut innan du faktiskt kan känna kärlekens verklighet inom dig.

Först kommer kärleken att visa sig bara ibland, svagt, inte dramatiskt. När den gör det, var medveten om den, låt den flöda och se vilken underbar effekt den har på dig och på dem runt omkring dig. Deras överdrivna krav kan till exempel omedelbart minska när de förnimmer en

ström av kärlek komma från dig. Deras krav är i själva verket ofta en omedveten, blind vädjan om kärlek. Deras krav är ett substitut för vad de verkligen söker. När en genuin kärlek väl ges, kommer kraven ofrånkomligen att minska.

Den andra aspekten är denna: Som ni vet från vårt tidigare arbete, har nästan alla en önskan om att vara accepterad och tillhöra en symbolisk, överlägsen värld. När denna synbarligen överlägsna värld råkar vara okänslig, återhållsam eller till och med hård, vågar du inte tillåta dig att känna dina naturliga känslor av rädsla för att bli föraktad av människorna vars godkännande du söker. Denna rädsla är särskilt stark när du har naturliga, varma känslor för någon som du är övertygad om att du borde avvisa enligt den här överlägsna världens inbillade eller verkliga kod. Om du gör det, har skadan du gör mot dig själv mycket allvarliga konsekvenser.

Möjligheten finns att vad dessa människor verkligen känner, skiljer sig mycket från vad du tror. De skulle kanske respektera, tycka om och acceptera dig mycket mer om du vore en vänlig och kärleksfull person som inte förnekar och förråder det bästa inom dig för att bli godkänd. De kanske inte är medvetna om dessa reaktioner, men eftersom de omedvetna strömmarna är en verklighet, skulle deras gensvar visa att det är så. Bara när du har modet att vara dig själv, kan du ta reda på sanningen. För vissa krävs det mycket mer mod att vara deras kärleksfulla jag än deras självhävdande ”starka” jag.

Men låt oss anta att den här överlägsna världen som du vill tillhöra faktiskt är som du tror att den är. Betyder inte detta att dessa människor är precis lika omogna i detta avseende som du är? Att försöka efterlikna en sådan omognad kan aldrig någonsin framkalla självaktning och visshet i din personlighet. Allt det kan göra är att skapa självförakt och skuld, som måste beröva dig den fasta marken under dina fötter som du bara kan erhålla genom att vara dig själv. Att efterlikna en styrka genom att förråda ditt verkliga jag, genom att hålla tillbaka en kärlek för de svagare som du är tänkt att avvisa, frambringar samma självhat som du känner när du saknar mod och självhävdelse, när du underkastar dig i uppenbar svaghet. Denna falska styrka är i verkligheten och i sin kärna lika svag som underkastelsen. De av er som hör hemma i denna kategori förnekar det bästa inom er för godkännandets skull. Genom den enkla handlingen av att motarbeta dina naturliga, varma känslor och på ett konstlat sätt åstadkomma en tuffhet, upprättar du avsiktligt en process där du alierar dig från dig själv.

Återigen, allt detta är inte medvetet. Man behöver inte alls vara medveten om dessa inre processer, men om du noggrant undersöker vissa av dina reaktioner, kan du mycket väl upptäcka att det jag säger gäller för dig. Du kanske redan är medveten om det i viss grad, men har aldrig helt tänkt på det i dessa termer. Att göra det, att ta fram hela betydelsen av dessa reaktioner ytterligare, kommer ofrånkomligen att ge dig en mer övergripande syn och därmed förändra dessa

mycket barnsliga inställningar. När du har modet att vara sann mot ditt verkliga jag, när du vågar älska en person som den ”överlägsna världen” förordar att du bör förakta, kommer du att upptäcka att hela uppdelningen av en ”överlägsen värld” och en ”underlägsen värld” är en illusion. Den här upptäckten kommer att göra dig fri och ge dig en styrka som du idag inte kan föreställa dig.

För de av er som ännu inte på djupet har utforskat labyrinten i ert väsen, kan det jag säger låta rätt så långsökt eller till och med dumt. Men för vissa av mina vänner kommer dessa ord att hjälpa till att lösa upp vissa mycket fördärvliga missförstånd kring livet och människor.

Den tredje aspekten av detta inre ”nej” till att älska kan först låta paradoxal. Människor som övervägande har den här aspekten, har ett så stort behov av uppfyllelse och kärlek att en brist på detta utgör en rädsla och ett hot av ett särskilt slag. Deras ”lösning” är en stark tvingande ström. Att denna lösning är ofruktbar, till och med destruktiv, behöver knappast sägas. Den tvingande strömmen förhindrar att kärleken ges på ett fritt sätt. På sitt eget lömska sätt ger den upphov till ett inre ”nej” till att ge på ett avslappnat och lugnt sätt. Den griper tag och kräver. En sådan person vill ge, men gör det så tvångsmässigt för att få sina krav uppfyllda, inte på ett klokt sätt och med en känslig medvetenhet om vad den andra behöver och vill ha. Givandet är därför inte fritt, inte heller är det äkta.

Denna typ av person är ofta motsatsen till den typ jag tidigare diskuterade, som förtränger känslor. De två typerna hamnar ofta i konflikt med varandra. Kraven och den tvingande strömmen skrämmer bort den andra personen, även om kraven visas upp under skepnaden av ett ”givande”.

De som är utsvultna och därför skräckslagna för avslag är blinda för andra. Allt de känner är sina egna behov. De har inte något utrymme för att lugnt se på den andra personen och förnimma den andras behov. Tanken på avslag är förödande för dem och samtidigt framkallar de detta med sina trängande behov. När det kommer, är allt de upplever en bekräftelse på deras värdelöshet. Deras förvrängda syn hindrar en sann utvärdering av situationen i fråga; deras nederlag har dock ingenting med deras värdelöshet att göra. Den andra personens rädslor och problem kan vara lika ansvariga för det som deras egen blindhet när världen och andra visar sig för dem enbart i termer av deras värde eller avsaknad av det. Den påföljande kraftfulla tvingande strömmen, som används för att driva bort den befarade värdelösheten, blir då medlet för att bekräfta deras värsta rädslor.

Den sanna lösningen för dem som främst tillhör denna kategori är trefaldig. Först behöver de se sin bristande tro på sig själva i vitögat och ta reda på de verkliga orsakerna till den, som exempelvis deras bristande kärlek som ofta tar sin skepnad i en överdriven iver att ge i syfte att få ta emot kärlek så som ett barn vill bli älskat. För det andra behöver de upptäcka de förvrängda

uppfattningarna och förstå varför de är förvrängda. För det tredje måste de tillåta sig att uppleva alla känslor såsom de kommer upp i processen i deras inre sökande.

Möjligheten finns att de inunder det medvetna trängande behovet upptäcker en anledning till att de hindrar sina verkliga ömhets- och kärlekskänslor. Detta kan vara så dolt att de vid en yttlig betraktelse helt kan förneka det. Allt de känner är behovet av att vara älskad, vilket de förväxlar med genuina ömhetskänslor för andra. De senare är mycket mindre trängande, mycket lugnare känslor, inte alls självcentrerade på det sätt som behovet är. Dessa mogna känslor finns, men de har förhindrats att utvecklas och detta behöver medvetandegöras. En upprepad bristande uppfyllelse sårar så mycket mer än den behöver, på grund av en barnslig oförmåga att utstå frustration. Innan uppfyllelsen kan komma, behöver de olika stegen som jag har skisserat fullföljas.

Allt detta tar tid. Fler besvikelser kan komma, men nu kan de användas för arbetet och tjäna som underbara medel för att upptäcka mer om jaget. Vad du kan lära dig under tiden är att simma med tidvattnet, att inte göra motstånd mot det med dina själskrafters vilda kamp. En mognad kommer att infinna sig allteftersom du lär din själ att kunna utstå frustration utan att tränga undan eller vara ilsken. Detta har en läkande effekt som för pendeln till ett mer balanserat läge. Utan den tvingande strömmens överaktivitet, den vilda kampen, alstras ett lugn som leder personen närmare varandets tillstånd.

Jag kan inte understryka nog att alla frustrerade känslor, som ger upphov till brådskan och svälten, behöver tillåtas att svalla på ytan och behöver översättas till koncisa meningsfulla ord. Hos individer som tillhör det ”kärlekssvultna” slaget, finns det en annan reaktion som också behöver tas fram i medvetandet och konfronteras. Ibland, när behoven uppfylls, klingar ”kärleken” av. Detta borde ge bevis för att det som de trodde var kärlek inte är kärlek, utan ett utsvultet behov – onekligen en stor skillnad! Dessa människor är lika oförmögna att uppfylla andra människors behov som dem som tillhör de andra två typerna. De känner sig trängda av andra och backar tillbaka från dem. Att få insikt om detta faktum är av största vikt. I denna dolda motström är de lika rädda för att sänka sin gard som de förträngande och de ”överlägsna” typerna, det är bara det att deras rädsla är övertäckt av det observerbara behovet. Allt de kan se är vad de vill ha, eller vad de är rädda för ska hända dem, ingenting annat. De slits mellan dessa två alternativ och tolkar varje yttre händelse i termer av att antingen behöva eller vara rädd för. I ingetdera alternativ ser de verkligheten.

Mina vänner, detta är något att tänka på och material för ytterligare arbete för var och en av er. Jag vågar säga att hos de flesta människor finns det en kombination av alla dessa tre aspekter på något sätt, men hos många är en aspekt helt uppenbar och inte svår att bekräfta. Det finns inte

någon här eller som läser dessa ord som inte en av dessa aspekter omedelbart gör sig gällande för. Om du arbetar med dessa aspekter, kan du inte undgå att notera ytterligare resultat. Dessa föredrag riktar sig till de nivåer av ditt väsen där sådana irrationella inställningar finns. De riktar sig inte till ert rationella tänkande.

Och nu, mina vänner, låt oss övergå till era frågor.

FRÅGA: Kan du utveckla skillnaden mellan medömkan och medkänsla?¹ När man blir äldre och ser så många av sina vänner lida, vad är den lämpliga inställningen?

SVAR: Jag ger gärna ytterligare hjälp i den här frågan om jag kan, även om detta ämne har behandlats tidigare upprepade gånger. Om jag skulle säga vad den rätta känslan borde vara i teorin, skulle det dock inte alls hjälpa dig. Allt du skulle göra då skulle vara att ytterligare manipulera dina känslor och lägga inställningar ovanpå som inte är dina. Ni vet att detta omöjligen kan vara ett hälsosamt förfarande. Det är viktigt för dig att erkänna vad du verkligen känner, oavsett om det är rätt eller fel.

Förutom vad jag sa om skillnaden mellan medömkan och medkänsla, vill jag nu presentera en förklaring som indikerar varför man känner medömkan i stället för medkänslans mycket mer fruktbara känsla. Närhelst du krossas av medömkans förödande känsla, som hämmar din styrka och hjälpen som du kan ge, kan du vara helt säker på att du någonstans är involverad på ett negativt sätt. Medömkan kan till exempel utgöra en projektion av din rädsla för att det öde som de andra genomlider kanske kan komma till dig. Eller du kanske känner dig skyldig över något som du inte är medveten om.

En allmängiltig inställning är att känna en viss tillfredsställelse inför andras missöden, inte bara kring att inte behöva utstå samma öde, utan också kring att den andra straffas och har svårigheter. Detta är förstas helt irrationellt, men inställningen innehåller beaktanden som detta: "Om andra också har det svårt, är jag inte så dålig, jag är inte den enda som lider, därför är jag glad att även andra lider." Den här reaktionen ger ofta upphov till en sådan chock och skuld att den helt trängs undan och överkompenseras med en försvagande, ofruktbar medömkan. Denna medömkan får dig att känna dig frikänd då du i din medömkan lider med den andra personen, även om det är på ett destruktivt sätt.

Om du kan upptäcka och uppleva dina genuina reaktioner, i insikt om att du är en människa med många orenade känslor, med många barnsliga, själviska och kortsynta inställningar – och lär dig

---

¹ Eng. "pity" respektive "compassion". Övers. anm.

att acceptera dem utan att fördöma, ha överseende med eller rättfärdiga dig själv – då kan du förstå vilka missuppfattningar som ligger bakom dessa orimliga inställningar. Dessa kommer då gradvis att lösas upp i den grad som du verkligen förstår dem. Medömkan kommer att omvandlas till medkänsla och det blir möjligt att ge konstruktiv hjälp till lidande människor, oavsett om det är genom handling eller bara genom att kommunicera sina sanna känslor.

FRÅGA: Tidigare diskuterade du det nära sambandet mellan orsak och verkan. Ska vi alltså tro att vi lever i en kausalitetsvärld där identiska verkningar härstammar från identiska orsaker?

SVAR: Naturligtvis är detta en kausalitetsvärld. När det gäller huruvida identiska orsaker ger upphov till identiska verkningar, beror det på vad du exakt menar med identiska. Vad som kan tyckas utgöra identiska orsaker, behöver i verkligheten inte alls vara identiska. Handlingen kan vara densamma, men individerna är olika. Låt oss ta ett grovt exempel, som ett mord. Låt oss anta att två personer begår ett mord, till och med utifrån samma motiv. Deras bakgrund som ledde till dessa känslor, som ledde till denna handling, liksom deras övergripande utveckling, deras personlighet och karaktärsdrag kan dock skilja sig åt. Deras reaktioner efter handlingen behöver inte vara identiska. Följaktligen behöver verkan – inte nödvändigtvis den yttre verkan, utan verkan på de två individerna i fråga – inte alls vara identisk.

Men om du menar att denna lag om orsak och verkan in i minsta detalj är en organisk, oändligt rättvis och harmonisk process, en balanserande faktor i hela universum, så exakt i sitt sätt att fungera att misstag eller orättvisa är helt omöjliga, i denna bemärkelse härstammar identiska verkningar från identiska orsaker.

Att det ska vara så svårt för människor att acceptera att de lever i en kausalitetsvärld är inte lätt att förstå. När man verkligen tittar på världen och händelserna i den, konfronteras man ständigt av orsak och verkan i dess levande verklighet. I de minsta dagliga frågorna är orsak och verkan verksamt, men ni är så vana vid det, det är så mycket en del av ert dagliga liv att ni tar det för givet. Ni har förlorat förmågan att se hur orsak och verkan är verksamt med de nya ögonen som är nödvändiga för att få en djupare förståelse.

Om människor skulle vara förmögna att se vad som ständigt händer, skulle det inte vara så svårt för dem att inse att samma lag också måste finnas i ett större sammanhang. De skulle inte anta att en annan lag är verksamt bara för att orsak och verkan i ett visst fall ligger nära varandra, medan de i andra fall är åtskilda av tiden. Tiden har ingen bäring på det; den visar bara upp orsaken eller verkan för dig. Ibland kan människor se båda. Ibland kan de bara se den ena eller den andra. Om människor på ett logiskt sätt skulle följa upp och se de slutgiltiga konsekvenserna av detta

fenomen, skulle de inse att deras oförmåga att se antingen orsak eller verkan inte förändrar det faktum att orsaken och verkan är ömsesidigt beroende av varandra.

När du avtäckar orsak och verkan tillräckligt i ditt eget personliga liv, då kommer det som kallas tilltro, men som i verkligheten är en upplevelse av sanningen, att komma till stånd. Det är då inte längre en fråga om att överlagra doktriner eller postulat. Olika händelser och resultat har förbryllat er när ni inte såg någon orsak till dem. Genom att lära känna dig själv bättre, upptäcker du orsaker till många verkningar. Du upptäcker sambanden som obestridliga fakta. Detta ger dig inte bara frihet och styrka, utan visar dig också kausaliteten i sitt sanna ljus. Du vet då att samma kausalitetslag måste gälla även där du inte kan känna till orsakerna, vare sig det är i ditt eget liv eller i andras liv eller i världen eller i skapelsen generellt.

Mina käraste vänner, må dessa ord falla i fruktbar jord. Må ni alla komma ett, om än aldrig så litet, steg närmare att se era egna barriärer som stänger ute sanningen, kärleken och verkligheten. För detta är det mest konstruktiva steget mot att avlägsna dem. Det mänskliga misstaget är alltid att ni vill förneka att barriären finns och pressar emot den, vilket bara stärker blockeringen. Ni vill avlägsna den utan att se vad hindret egentligen består av. När du väl blir medveten och förstår vad den är gjort av, inser du att den inte kan tryckas undan med våld. Den kan endast lösas upp gradvis, helt och hållet beroende på den grad som denna barriär är förstådd.

En varm ström av kärlek når återigen fram till var och en av er. Gör era stilla inombords. Upptäck era rädslor, era väktare, er skam, er förlägenhet, ert motstånd mot känslor. När ni gör det, kan denna ström nå er mycket bättre. Den sänder vissa aspekter av sin kraft in till era hjärtan, där den fyller er med ett ljus, en styrka, ett hopp. Var i frid, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16